

[Poul Hartling.]

i virkeligheden ville kæmpe for, og det, venstre ville kæmpe for, var de høje indkomster; det var det, det drejede sig om. Det er en urimelig og uretfærdig beskyldning, og den vil jeg gerne afvise skarpt. Det fremgik på ingen måde af det, jeg sagde i går, og det fremgår på ingen måde af venstres politik. Men jeg sagde, at det var ikke nok med fordelingspolitik; jeg sagde, at der skulle et nyt perspektiv ind i dansk politik, for det eneste, der kan give os noget at fordele, det er et stærkt produktionsliv. Erhvervslivet mangler penge og mangler mulighed for større indsats. Det kan vi jo se af alle de forslag, vi får; det kan vi jo se af hele den udvikling, der nu er i gang. Det, vi ønsker, er en høj levestandard for alle, og det får vi igennem en stærkt udviklet produktion. De, der først rammes, når vi ikke har det, det er netop dem, der står svagt; de velhavende klarer sig nok, det har de altid gjort. Nej, det er netop de svageste i samfundet, som hjælpes, hvis hele levestandarden stiger, og det er derfor dér, man skal sætte ind. Jeg efterlyste et nyt perspektiv, men hos den højtærede finansminister finder vi det altså ikke og har intet håb om at finde det; han sidder fast i fordelingspolitikken, og han er oven i købet tilfreds med det.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen gav udtryk for, at regeringen og hans parti godt kunne klare sig på det dybe vand, og han regnede med, at de fik mange flere svømmesæsoner herinde. Det var sådan i hyggeonkelstilen, det blev sagt, som det meste af det øvrige. Jeg tror ganske oprigtigt, at der er mange, der mener, at spøgefuldhederne ikke er rigtig velplacerede her. For det, det drejer sig om, er ikke, om socialdemokratiet og den socialdemokratiske regering skal have mange svømmesæsoner; det, det drejer sig om, er, at der er mange i befolkningen, der er ude på det dybe vand. Der er folk, der ikke kan få lejlighed, og der er folk, der ikke kan komme til at bygge. Der breder sig en voksende utryghed om

hele vort økonomiske liv, og det kan man ikke afvise med, at regeringen nok skal have flere svømmesæsoner.

Den manglende tillid, der er omkring vor politik i øjeblikket, er så stærk, at jeg synes, regeringen og den socialdemokratiske gruppe må være døve, om ikke de kan høre det. Der er ingen rigtig tro på, at de mange indgreb nytter, og denne manglende tro smitter, og det er den, der gør, at så meget ikke nytter. For folk bruger pengene, når de har dem. Der er ingen tro på, at det kan nytte noget at spare op o. s. v., og det er det, der er farligt for os. Valutatallene vidner om en sårbar økonomi. Vi har den høje rente og inflationen, som er ved at løbe fra os, og hvad sker der, når julipristallet kommer? Så bliver der nok brug for et par nye spøgefuldheder fra socialdemokratets side. Hvis de mange kraftanstrengelser skal virke, så er der en bestemt forudsætning, der ikke kan undværes, og det er tilliden, og det er den, det kniber med.

Nu rejser vi hjem fra denne del af folketingsmødet. Jeg tror, at der er nogle af os, der gør det med bange anelser med hensyn til, hvad vi økonomisk skal igennem, før vælgerne får mulighed for at sikre en fast og målbevidst kurs herhjemme.

Poul Møller: Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for de bemærkninger, han gjorde her i dag. Der er jo ikke megen uenighed mellem hans parti og regeringen og det konservative folkeparti vedrørende landets udenrigspolitik, og det kan i og for sig kun være en fordel, at vi er enige om så væsentlige dele af landets politik.

Den højtærede udenrigsminister har åbenbart misforstået mig på et enkelt punkt. Når jeg advarer imod en styrkelse af EFTA-samarbejdet, som kan hindre den store europæiske løsning, betyder det ikke, at vi ikke skal styrke os dér, hvor vi har brug for denne styrke, nemlig for landbrugsvarernes vedkommende. Jeg er helt enig i, at det er meget vigtigt at få EFTA til at blive et landbrugsvarsområde, og at vi må